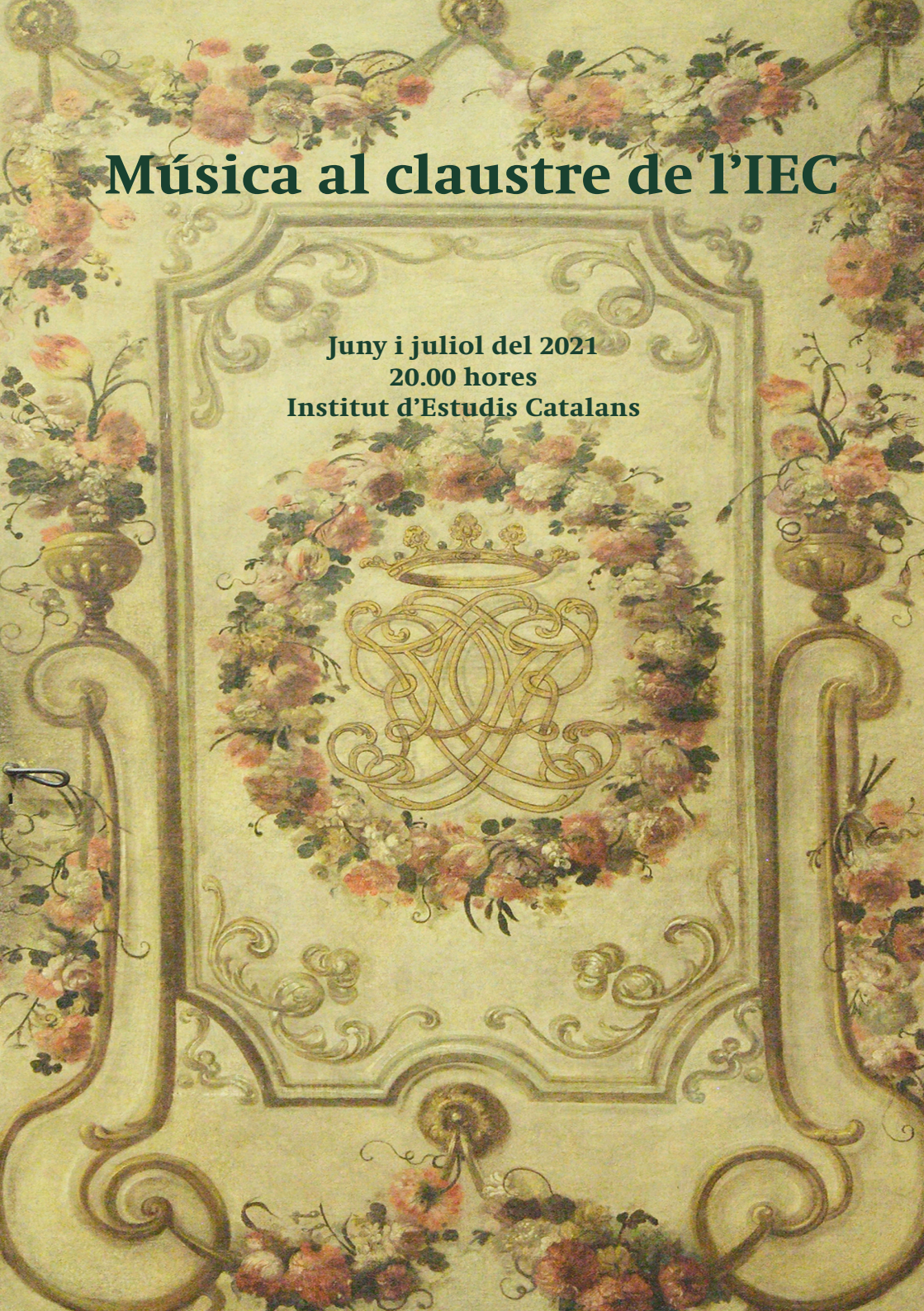

The background is a highly detailed, ornate floral pattern. It features a central rectangular frame with rounded corners, containing a crest with a crown on top and a complex, interlocking knot design below. The crest is surrounded by a dense wreath of various flowers, including roses and carnations in shades of red, pink, and white. The entire central frame is set against a larger background of scrolling vines and more flowers, with two large, ornate golden urns flanking the central frame. The overall style is reminiscent of 18th or 19th-century decorative arts.

Música al claustre de l'IEC

Juny i juliol del 2021
20.00 hores
Institut d'Estudis Catalans

Fotografia de la portada: Imatge de la porta d'accés a la sala de la Presidència de l'IEC.
Primer pis de la Casa de Convalescència, seu de l'IEC.

MÚSICA AL CLAUSTRE DE L'IEC

El cicle de concerts *Música al claustre de l'IEC* ens ofereix, en la seva novena edició, un conjunt de concerts que ens il·lustren sobre diferents estils d'interpretació derivats del concepte actual de recuperació i connexió. Ho fan amb repertoris allunyats en el temps i l'espai, obtinguts com a resultat d'un procés de recerca sobre repertoris musicals —respectant-ne els originals— inspirats en obres i fets d'èpoques rellevants de la música a Catalunya, sovint encara desconeguts o inèdits. Aquesta recreació de músiques diverses sorgeix de la participació de tres elements creatius fonamentals: la creació sonora (compositor), la recuperació del so original i la inspiració de l'interpret, acotats entre els marges de tècnica històrica i llibertat.

En el primer concert del cicle, Jordi Savall, acompanyat per Pedro Estevan, amb el programa «Orient-Occident. Un diàleg de les ànimes», ens convida a participar de l'itinerari històric i cultural que ens ofereixen les relacions i els diàlegs entre les músiques de cultures mediterrànies i les nostres tradicions de l'època medieval. La recerca antropològica i musicològica aporta nova llum sobre les relacions entre esperit i cultures com a fonament del nostre propi desenvolupament musical.

En «El piano més enllà del concert», Marina Rodríguez Brià i Belén Cabanes ens transporten a l'àmbit estètic sorgit del Romanticisme, en el qual la inspiració dels compositors i intèrprets flueix bidireccionalment entre l'expressió dels sentiments propis i els de la música popular. Així, el segle XIX i el principi del segle XX gaudeixen d'un fenomen d'aproximació, del qual el públic també serà partícip, que esvaeix les rígides fronteres entre les etiquetes de música religiosa, música popular, música domèstica i música de concert, entre d'altres. Aquest fet permet als compositors expressar-se d'una manera més personal i propera a l'oient, i elegir estils que abans eren considerats incompatibles: Ferran Sor i Frédéric Chopin componen valsos; Felip Pedrell, masurques, i Enric Granados, danses andaluses. Aquesta riquesa i permeabilitat s'expressa amb l'autenticitat de l'harmonia del *fortepiano*, instrument domèstic per excel·lència, en diàleg amb les castanyoles, instrument més popular, que s'afegien per a recolzar i intensificar els ritmes de dansa.

El concert «Villancets, tons, cantata i sarsuela, del segle XVII al XVIII a Catalunya», del grup In Sana Poetica, està dedicat a la interpretació musical i històrica dels resultats de la recerca recollida i publicada en la col·lecció «Mestres Catalans Antics», editada per Ficta Edicions i dirigida per Josep M. Gregori i Bernat Cabré, professors d'art i musicologia a la Universitat Autònoma de Barcelona. El conjunt d'intèrprets, veus i instruments d'època, dirigits per Jordi Ribell, ha estat seleccionat per donar-nos una versió viva i actual d'obres recuperades del nostre patrimoni, avalada pels criteris de rigor interpretatiu compartits amb la Societat Catalana de Musicologia, filial de l'IEC.

Agraïm l'organització d'aquest cicle a l'aportació científica i artística dels membres de l'IEC que constitueixen la Comissió d'Activitats Musicals, presidida per Joandomènec Ros, president de l'IEC, i formada per Josep M. Gregori, membre de l'IEC i de la Junta de la Societat Catalana de Musicologia; Jordi Ballester, president de la Societat Catalana de Musicologia; David Serrat, secretari científic de l'IEC, i Romà Escalas, membre de l'IEC i director del cicle, el qual compta amb la col·laboració del Museu de la Música de Barcelona, amb la cessió del *fortepiano* Érard d'època.

JOSEP ENRIC LLEBOT I RABAGLIATI
Secretari general de l'IEC

12 de juny

Pati de la Casa de Convalescència

ORIENT-OCCIDENT. UN DIÀLEG DE LES ÀNIMES

Escoltar aquestes músiques d'Orient i Occident, subtilment aplegades per Jordi Savall, no és pas una experiència qualsevol, perquè a l'emoció estètica s'hi ajunta un sentiment encara més intens, aquell que et fa sentir partícip, com per art d'encantament, d'una humanitat reconciliada.

Ha perdut aquesta humanitat alguna cosa de la seva pròpia ànima a partir de la segona meitat del segle xv, quan Sefarad i l'al-Àndalus moriren simultàniament quaranta anys després de l'esfondrament de Bizanci? Entre Orient i Occident, s'han destruït passarel·les mentals i espirituals que, d'aleshores ençà, mai ningú no ha reparat. La Mediterrània ha deixat de ser una mar nodridora situada al centre del nostre univers cultural per a ser només un camp de batalla, una barrera.

Avui dia, la nostra mar comuna és l'indret on es dreça la muralla invisible que parteix el planeta entre el Nord espantat i el Sud desesperat, i entre les comunitats planetàries que han pres l'habitud de malfiar-se de «l'altre» i de separar-se'n. El món àrab i el món jueu semblen haver oblidat llur fecund parentesc d'altres temps; l'Orient musulmà i l'Occident de tradició cristiana semblen closos en una confrontació sense sortida.

Per a tornar a donar a la nostra humanitat desorientada alguns senyals d'esperança, cal anar més enllà d'un diàleg de les cultures i de les creences, cal anar vers un diàleg de les ànimes. Aquesta és, en aquest inici del segle xxi, la missió irremplaçable de l'art. I és just això el que precisament constatem quan escoltem aquestes músiques magnífiques vingudes d'èpoques i terres diverses. De sobte descobrim —o redescobrim— que les civilitzacions que ens semblaven allunyades les unes de les altres —i, fins i tot, enemigues— són sorprenentment còmplices.

Al llarg d'aquest viatge en el temps i en l'espai, a cada instant ens demanem si els conflictes als quals estem acostumats no són pas falsos al cap i a la fi, i si la veritat dels homes i de les cultures no resideix més aviat en aquest diàleg d'instruments, d'acords, de cadències, de gestos i de bufades. Aleshores notem en nosaltres un sentiment de joia profunda, nascuda d'un acte de fe: la diversitat no és forçosament un preludi de l'adversitat; les nostres cultures no estan envoltades de mampares estanques; el nostre món no està condemnat a dissensions interminables; encara es pot salvar...

No és aquesta, de fet, des del començament de l'aventura humana, la primera raó de ser de l'art?

AMIN MAALOUF

Traducció de Manuel Forcano

Diàleg de les músiques cristianes, jueves i musulmanes amb les tradicions de l'entorn de la Mediterrània

Jordi Savall

Rebab, viola de gamba soprano i rabec

Pedro Estevan

PROGRAMA

Rebab

(anònim, finals del segle XIV)

Alba

Erotókritos

Rotundellus (CSM 105)

Vido venir

Alagyeaz & Khnki tsar

Saltarello

Tradicional berber

Dansa bizantina

Alfons X el Savi

Lament sefardita

Tradicional (Armènia)

Trecento mss. (Itàlia, s. XIII)

Viola de gamba soprano

(anònim italià, c. 1500)

Paxarico tu te llamas

Al aylukhs

La rosa enflorece

Nastaran (Naghma)

Makām-ı Nikriz uşûleş Berevsân

Ya Mariam el bekr

Hermosa muchachita

Tradicional sefardita (Sarajevo)

Dansa armènia

Romanç sefardita (Sofia)

Dansa de l'Afganistan

Mss. Dimitri Cantemir (Istanbul)

Tradicional (Síria)

Tradicional sefardita (Jerusalem)

Rabec

(anònim italià, c. 1450)

El Rey Nimrod

Saltarello (CSM 77 i 119)

Danza del viento

La Quarte Estampe Royal

Lamento di Tristano

Makām-ı Uzzâl Sakîl «Turna» Semâ'î

Tradicional sefardita (Jerusalem)

Alfons X el Savi

Tradicional berber

Le Manuscrit du Roy (París, s. XIII)

Trecento mss. (Itàlia, s. XIII)

Mss. Dimitri Cantemir (324)

Jordi Savall és una de les personalitats musicals més polivalents de la seva generació. Fa més de cinquanta anys que dona a conèixer al món meravelles musicals abandonades en la foscor de la indiferència i de l'oblit. Dedicat a la recerca d'aquestes músiques antigues, les llegeix i les interpreta amb la seva viola de gamba o bé com a director. Les seves activitats com a concertista, pedagog, investigador i creador de nous projectes, tant musicals com culturals, el situen entre els principals artífexs del fenomen de revalorització de la música històrica. És fundador, juntament amb Montserrat Figueras, dels grups musicals Hespèrion XXI (1974), la Capella Reial de Catalunya (1987) i Le Concert des Nations (1989), amb els quals explora i crea un univers d'emocions i de bellesa, i les projecta al món perquè arribin a milions d'amants de la música.

Al llarg de la seva carrera ha enregistrat i editat més de 230 discos de repertoris de música medieval, renaixentista, barroca i del classicisme, prestant una atenció especial al patrimoni musical hispànic i mediterrani, que han estat mereixedors de moltes distincions, com ara Midem Awards, International Classical Music Awards i, fins i tot, un Grammy. Els seus programes de concert han convertit la música en un instrument de mediació per a l'entesa i la pau entre pobles i cultures diferents i de vegades enfrontades. No debades, l'any 2008 Jordi Savall fou nomenat ambaixador de la Unió Europea pel Diàleg Intercultural i, juntament amb Montserrat Figueras, van ser investits Artistes per la Pau, dins del programa Ambaixadors de Bona Voluntat de la UNESCO.

La seva fecunda carrera musical ha estat mereixedora de les més altes distincions nacionals i internacionals, d'entre les quals cal destacar el títol de doctor *honoris causa* de les universitats d'Évora (Portugal), de Barcelona, de Lovaina (Bèlgica), de Basilea (Suïssa) i d'Utrecht (Països Baixos), la insígnia de *chevalier* de la Legió d'Honor de la República francesa, el Premi Internacional de Música per la Pau del Ministeri de Cultura i Ciència de la Baixa Saxònia, la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya, el Premi Europeu Helena Vaz da Silva i el prestigiós Premi Musical Léonie Sonning, considerat el Premi Nobel de la música. L'IEC li ha atorgat el Premi Prat de la Riba 2021. «Jordi Savall posa de manifest una herència cultural comuna infinitament diversa. És un home pel nostre temps» (*The Guardian*, 2011).

Pedro Estevan, percussionista, nasqué a Sax (Alacant) el 1951, cursà els estudis de percussió al Conservatorio Superior de Música de Madrid i a França (concretament, a Ais de Provença), on estudià percussió contemporània amb Sylvio Gualda i percussió africana amb el mestre senegalès Doudou Ndiaye Rose. També ha estudiat la tècnica de *hand drums* amb Glen Vélez. Membre fundador de l'Orquesta de las Nubes i del Grupo de Percusión de Madrid, ha col·laborat amb l'Orquesta Nacional de España, Radiotelevisión Española, l'Orquesta Sinfónica de Madrid, la Gulbenkian Orchestra de Lisboa i l'Orchestra of the 18th Century, així com amb els grups Koan, Sacqueboutiers de Toulouse, Paul Winter Consort, Camerata Iberia, Ensemble Baroque de Limoges, The Harp Consort, Mudéjar i Orquesta Barroca de Sevilla, entre d'altres.

És un músic eclèctic que es dedica especialment a la música antiga amb Hespèrion XXI, Le Concert des Nations i Laberintos Ingeniosos, i a la música contemporània amb Rarafonía. Com a solista ha actuat amb l'Orquesta de Cámara Nacional de España i amb l'Orquesta Reina Sofia, i ha intervingut en diversos muntatges teatrals de Lluís Pasqual, Núria Espert i Adolfo Marsillach. Ha sigut director musical en el muntatge d'*El caballero de Olmedo*, de Lope de Vega, dirigit per Lluís Pasqual. Ha participat en més de cent discos, entre els quals destaquen els seus propis treballs *Nocturnos y alevosías* i *El aroma del tiempo*. És professor de percussió històrica a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC).

8 de juliol de 2021

Pati de la Casa de Convalescència

EL PIANO MÉS ENLLÀ DEL CONCERT

Marina Rodríguez Brià, *fortepiano* Érard (Londres, s. XIX) del Museu de la Música de Barcelona

Belén Cabanes, dansa i castanyoles

La inspiració en els ritmes del ball

El fil conductor del programa, encara que sembli estrany, és Felip Pedrell. Ell va reconèixer el valor de Muzio Clementi i de la música popular que va impulsar a través dels seus alumnes Isaac Albéniz, Enric Granados i Matilde Escalas. Les obres de Joan Flotats van ser creades per al ball i algunes contenen referències directes al llenguatge del flamenc. Ferran Sor apareix gràcies a Clementi, a qui va conèixer en la seva etapa londinenca i qui li va editar la *Fantasia op. 12 per a guitarra*. A Londres, Sor es va amarar del frenesí que es vivia pel piano i va compondre una sèrie de peces per a aquest instrument per a gaudir en moviment. Ja a Barcelona, Sor havia dirigit balls. Una part de la sonata de Clementi es basa en ritmes de la música espanyola. La castanyola va néixer per a unir la música i el ball i, en aquest recital, els textos rítmics de Belén Cabanes donen un nou alè a algunes peces del repertori, el qual es completa amb un toc de música popular com a font d'inspiració.

PROGRAMA

Sonata op. 37 núm. 1 en do major (Londres, 1798)

MUZIO CLEMENTI (1752-1832)

Allegro di molto

Adagio sostenuto

Finale: Vivace*

*Panaderos**

Ball popular (editat per García Navas)

Peces per a piano del recull «Les Choisies» (Londres, 1822) FERRAN SOR (1778-1839)

La Félicité (quadrilla)

La Légère (quadrilla)

Vals

Mazurka (c. 1880)

FELIP PEDRELL (1841-1922)

Ibèria (suite, 1905)

ISAAC ALBÉNIZ (1860-1909)

El Puerto

Danses espanyoles (1890)

ENRIC GRANADOS (1867-1916)

Dansa núm. 5, «Andalusa»*

*Ball popular mallorquí, acompanyat amb castanyoles**

Brumas (serenata espanyola, 1897)

MATILDE ESCALAS (1870-1936)

Vals lent (c. 1900)*

MATILDE ESCALAS (1870-1936)

Gitana noble (sambra)*

JOAN FLOTATS (1902-1988)

* Peces amb la intervenció de Belén Cabanes.

Marina Rodríguez Brià, pianista, neix a Sant Vicenç de Castellet (Barcelonès) i estudia al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, al Conservatoire National de Musique, Danse et Art Dramatique de Perpinyà i a la Universitat Autònoma de Barcelona i es llicencia en música i en filologia francesa.

Ha actuat en sales com ara la Staatsoper Unter den Linden de Berlín, la Laeisz-halle d'Hamburg, The Sage de Gateshead, la Nikolaisaal de Potsdam, l'Auditori de Barcelona, la Staatsoper de Stuttgart, el Palau de la Música Catalana de Barcelona, el Palau de la Música de València, l'Aalto-Theater d'Essen, la Casa da Musica d'Oporto, el Teatro Gran Rex de Buenos Aires, l'Instituto Cervantes i la Fundación March de Madrid, i en els festivals internacionals de Grafenegg, Düsseldorf i Ludwigsburg, l'Exposició Universal de Hannover o el Festival Chopin de Valldemossa, entre molts d'altres.

De l'any 1999 al 2005 va actuar amb José de Udaeta i Belén Cabanes a prestigiosos teatres d'òpera i sales d'Alemanya, Holanda, Itàlia i Espanya. Amb Belén Cabanes continua l'activitat concertística. Ha fet recitals de piano amb música espanyola a Columbia (Estats Units d'Amèrica). Ha col·laborat amb orquestres com la Filharmonia de Cambra, l'Orquestra Simfònica de Barcelona (OBC) i l'Orquestra de Cambra Catalana.

Estudiosa del compositor Muzio Clementi, ha publicat dos discos amb obres d'aquest autor. A la Universitat de Barcelona ha impartit i coordinat cursos. El 2017 va ser convidada als Estats Units a participar en les conferències de la Historical Keyboard Society of North America per tocar en el concert d'obertura i per impartir la conferència recital «Fernando Sor in London. His Relationship with the London Piano School». Ha participat activament en els actes de la Jornada Clementi 2017 a l'IEC i al Museu de la Música de Barcelona, així com a l'exposició «Muzio Clementi, The Father of the Pianoforte», al Palau de la Música. També ha estat comissària de l'exposició dedicada a la relació de Clementi amb Ludwig van Beethoven al Museu de la Música (2020). És membre fundadora de l'Associació Muzio Clementi de Barcelona, que promou un projecte de recerca de pianos a Catalunya anteriors al 1850. Dedicada també a la recerca, escriu articles per a publicacions especialitzades.

Belén Cabanes, ballarina i castanyolista, neix a Vilanova i la Geltrú (Garraf), es forma a Barcelona i es titula al Real Conservatorio Profesional de Danza Mariemma, de Madrid. Obté la revàlida superior del *Método para castañuelas* d'Emma Maleras.

Del 1988 al 1991 és membre de la Companyia de Dansa Espanyola de Barcelona; del 1991 al 1995 forma part del Ballet Teatro Español Rafael Aguilar. És fundadora de Flamenco Camerata Project (1996-2000) i cofundadora de la Cía. 2D1, sota la direcció de Juan Carlos Lérída (1998-2002). El 2000 obté el premi en la categoria Bailarina Sobresaliente al Certamen de Coreografia de Danza Española, de Madrid. El 2003 és solista de la Compañía Talent Danza, sota la direcció d'Antonio Najarro i Pascal Gaona. Crea l'espectacle de dansa teatre *Temps de flors* i fa la presentació musical al Musikverein de Viena amb la Tonkünstler Orchester, dirigida pel mestre Andrés Orozco.

Treballa com a *partner* del ballarí i concertista José de Udaeta (1998-2007) en l'espectacle *El secret de la castanyola*, al Teatre Nacional de Catalunya, entre d'altres, i en *Capricho español*, juntament amb la pianista Marina Rodríguez.

El 2011 crea *Ocells d'ivori*, en homenatge a José de Udaeta, també amb Marina Rodríguez. És coreògrafa i ballarina dels espectacles *Ànima nua* i *La castanyola contemporània*, amb els quals fa gires per Alemanya i Àustria i actua també a l'Auditori de Barcelona, entre d'altres.

Enregistra com a concertista el CD *Tanganera*, del guitarrista Víctor Valls, i col·labora en els CD de contes dedicats a Enric Granados i Isaac Albéniz. És professora en cursos internacionals i és artista convidada al festival de música clàssica GMMF 2014, de Corea del Sud, al costat del violoncel·lista Lluís Claret.

Actualment és professora del Departament de Dansa Espanyola del Conservatori Professional de Dansa de l'Institut del Teatre de Barcelona. El 2015 obté el grau superior en pedagogia de la dansa.

El novembre del 2018 impulsa l'homenatge a José de Udaeta i Emma Maleras. El juliol del 2020 participa com a concertista i testimoni dels darrers anys de la vida artística de José de Udaeta en el projecte museístic i centre d'interpretació que l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes ha ideat en el castell de la ciutat, on va viure els darrers cinquanta anys.

15 de juliol de 2021

Pati de la Casa de Convalescència

**VILLANCETS, TONS, CANTATA I SARSUELA,
DEL SEGLE XVII AL XVIII A CATALUNYA**

In Sana Poetica

Enric Bauer, tenor 2n

Montserrat Bertral, contralt

Josep Cànoves, violí barroc

Martí Doñate, tenor

Miquel Gonzàlez, viola de gamba

Natàlia Ordóñez, tiple 2a

Marta Rodrigo, tiple

Gabriel Vintró, violí barroc

Jordi Ribell, clavicèmbal i direcció

Si el present és per a gaudir i el futur per a anhelar, el passat és per a aprendre amb el record... El grup In Sana Poetica és un conjunt de músics catalans que neix l'any 2018 per a viure i fer revivre la música «oblidada» dels compositors catalans dels segles XVII i XVIII. Sota els auspicis de l'arxiu de Canet de Mar i, dins de la col·lecció «Mestres Catalans Antics», la formació vocal i instrumental fa un recull de tons, villancets, una cantata i, fins i tot, una sarsuela, publicats en els números 1, 2 i 15 de la col·lecció. Amb l'eix centrat en la figura de Tomàs Milans i Godayol —a qui segurament es deuen la riquesa i la proporció del fons de l'arxiu de l'església de Sant Pere i Sant Pau de Canet— i en autors com Joan Barter, Pau Rosés, Felip Olivelles o Francesc Valls, ens endinsen en el món sonor i poètic, rítmic i metafòric del seu entorn musical a l'època. Amics i professionals al servei de la música, els components del conjunt fa anys que treballen en diferents projectes en aquest sentit i que actuen als principals escenaris catalans i també fora de les nostres terres. Amb rigor històric, sensibilitat en la interpretació i dinamisme en la difusió aconsegueixen actualitzar partitures rescatades de l'oblit per a fer-les valer de nou avui dia.

PROGRAMA

Peces recollides en la col·lecció «Mestres Catalans Antics»

1. *Que ha de tener* (anònim del s. xvii) Villancet a cinc veus al Santíssim Sagrament
Marta Rodrigo i Montserrat Bertral, veus
Gabriel Vintró, Josep Cànoves i Miquel Gonzàlez, instruments
Jordi Ribell, acompanyament
2. *Al son de los cristales* (Felip Olivelles) To al Santíssim Sagrament
Marta Rodrigo, veu
Miquel Gonzàlez i Jordi Ribell, acompanyament
3. *Porque hay diferencias* (Juan de Navas) To al Santíssim Sagrament
Montserrat Bertral, veu
Miquel Gonzàlez i Jordi Ribell, acompanyament
4. *Finezas, cariños* (Juan Hidalgo) To al Santíssim Sagrament
Martí Doñate, veu
Miquel Gonzàlez i Jordi Ribell, acompanyament
5. *Astros, incendios, rayos* (Tomàs Milans) To a dues veus amb instruments
Marta Rodrigo i Martí Doñate, veus
Miquel Gonzàlez, instrument
Jordi Ribell, acompanyament
6. *Todo es amor* (Pau Rosés) To amb violins
Montserrat Bertral, veu
Miquel Gonzàlez i Jordi Ribell, acompanyament
7. *Dexadme llegar* (anònim del s. xvii) To amb instruments
Martí Doñate, veu
Gabriel Vintró i Josep Cànoves, instruments
Miquel Gonzàlez i Jordi Ribell, acompanyament
8. *Ruyseñor, clarín del albor* (Joan Barter) To amb instrument
Marta Rodrigo, veu
Miquel Gonzàlez, instrument
Jordi Ribell, acompanyament
9. *En tan sagrado misterio* (Francesc Valls) To a dues veus
Marta Rodrigo i Montserrat Bertral, veus
Miquel Gonzàlez i Jordi Ribell, acompanyament
10. *Suene el ronco metal* (Tomàs Milans) Cantata a solo amb violins
Martí Doñate, veu
Gabriel Vintró i Josep Cànoves, instruments
Miquel Gonzàlez i Jordi Ribell, acompanyament
11. *Aquel buen pastor* (Tomàs Milans) Sarsuela per a tres veus i instruments
Marta Rodrigo, Natàlia Ordóñez, Montserrat Bertral, Martí Doñate i Enric Bauer, veus
Gabriel Vintró i Josep Cànoves, instruments
Miquel Gonzàlez i Jordi Ribell, acompanyament

Venda d'entrades per internet a www.iec.cat
i també a la seu de l'IEC (carrer del Carme, 47, de Barcelona),
de dilluns a divendres, de 12 a 14 hores.

No hi haurà venda d'entrades el dia del concert.

Preus:

Concert del 12 de juny:

20 euros per al públic general

15 euros per als socis de les societats filials de l'IEC

Concerts del 8 i 15 de juliol:

12 euros per al públic general

10 euros per als socis de les societats filials de l'IEC

Organització:

Institut
d'Estudis
Catalans

Amb la col·laboració de:

Generalitat
de Catalunya

MUSEU
DE LA
MÚSICA

Societat Catalana de Musicologia

THE ACADEMY OF EUROPE
BARCELONA KNOWLEDGE HUB

helvetia

Helvetia Compañía Suiza SA
de Seguros y Reaseguros

Laudis

LEGAL, TAX & ADVISORY

Institut d'Estudis Catalans. Carrer del Carme, 47 - 08001 Barcelona